

Längtan

Dikt ur Minnen från jorden av Birger Sjöberg

I aftonstund, i aftonstund min längtan är så stark,
den vill ta klara toners form att ljuda över stad och mark
och lugna hjärtans storm.

Och månen skiner ner på mig, alltmedan tanken går
och smyger kring bland världens hus och mörka
blomstersnår.

I aftonstund, i aftonstund jag lossar dina band,
du längtan, som är fågeln lik, flyg bort ifrån mitt land
och höj ditt yra skrik.

Och bort från smuts och bada dig i luften, sval och ren
i vårens första gryningsnatt vid månens gyllne sken.

I aftonstund, i aftonstund: Ack vore jag en sjö
som kunde pjollra fram en sång i stigande ackord och dö
när slut var natten lång,
en mäktig sång om evighet och stjärnor i det blå,
om grus på jord och knopp på gren och sorgsna hjärtan
små.